

Dokument nr. 8:22

(2005-2006)

Privat forslag fra stortingsrepresentantene Tord Lien, Ketil Solvik-Olsen, Robert Eriksson og Per Roar Bredvold

Forslag fra stortingsrepresentantene Tord Lien, Ketil Solvik-Olsen, Robert Eriksson og Per Roar Bredvold om å inkludere enkelte av grenseflokkene i bestandsmålet for ulv

Til Stortinget

BAKGRUNN

Ved behandlingen av rovviltmeldinga i mai 2004, fastsatte Stortinget et norsk bestandsmål for ulv på tre årlige ynglinger. Når det gjelder grenseflokkene av ulv kom det få avklaringer, bortsett fra at disse skulle forvaltes sammen med Sverige. Bestandsregistreringer viser at det er omtrent like mange ulver som dels lever i Sverige og dels lever i Norge, som det er helnorske ulver. I løpet av vinter/vår 2005 var det to ynglinger i norske flokker og en i Rotna-flokken, som lever 80 pst. av tiden i Norge. Alle disse ynglingene fant sted i Hedmark. Man vil kunne hevde at å legge all belastning med de nasjonale bestandsmålene på ett fylke er urimelig. Det er for øvrig også grunn til å påpeke at traktene rundt Elverum er særdeles hardt rammet, all den tid alle de tre største flokkene har revir som er i berøring med kommunens nærområde. I Soria Moria-erklæringen er det lagt vekt på hvor miljøvennlig det norske landbrukets bruk av utmarksbeite er. Konsekvensen av det store rovdyrpresset i Hedmark er at gode utmarksbeiter blir gjort utilgjengelig av dyrevernhensyn.

Når bestandsmålet, på tross av tre ynglinger i flokker med tilhold i Norge, heller ikke regnes som nådd, er det fordi Rotna-flokken ikke regnes som norsk. Dette betyr at vi har et svært uklart bestandsmål for ulv i Norge. Vi kan komme til å ha langt flere ulver i Norge enn det bestandsmålet tilsier. Denne uavklarte situasjonen legger også sterke begrensning

er på mulighetene for å forvalte grenseulvene i tråd med det som til enhver tid er norsk rovviltpolitikk.

Dagens situasjon er ikke tilfredsstillende, og derfor bør grenseflokker som har minst halve reviret sitt på norsk grunn, og som tilbringer minst halvparten av tiden over året i Norge, inkluderes i det norske bestandsmålet og omfattes av norsk rovviltforvaltning.

Grenseflokkene

Forholdet til grenseflokkene skaper forvaltningsmessige vanskeligheter, og vil kunne få dramatiske konsekvenser. De to siste årene har det i Norge, over året, oppholdt seg flere ulver som ikke har vært definert som en del av de norske bestandsmålene, og dermed heller ikke vært omfattet av norsk rovviltforvaltning. Ut fra dagens fortolkning vil en familiegruppe som har revir både i Norge og Sverige, måtte defineres som én grensegruppe, uavhengig av hvilken andel av tid som tilbringes og revirstørrelse på hver side. Dette gjelder også utenfor ulvesonen. Tatt i betraktning det svenske delmålet på 200 ulver, og sterk vekst i den svenske ulvestammen, er denne definisjon i ferd med å føre til en betydelig bestand av ulv langs hele grensen mot Sverige, også i områder av landet der Stortinget har uttalt at en ikke ønsker ulv. Disse ulvene kan per definisjon ikke kunne håndteres av norsk forvaltning.

Forslagsstillerne mener at det vil være mer funksjonelt å definere en grenseflokk som norsk, når den har mer enn 50 prosent av sitt revir og tilbringer mer enn 50 prosent av tiden på norsk side, og at den da kommer inn under det norske bestandsmålet og norsk lovgivning. Det er også verdt å peke på at ingen annen vill dyreart defineres som norsk eller svensk i grenseområdene, annet enn etter hvor de befinner seg geografisk.

Bestandsregistreringer

En rapport laget av Høgskolen i Hedmark, på oppdrag av Direktoratet for naturforvaltning, oppgir at det vinteren 2004-2005 ble registrert to familiegupper og tre revirmarkerende par i Norge. Totalt sett ble det anslått å være 22-24 helnorske ulver. Samme vinter ble det registrert 24-26 ulv som ble definert som grenseulv med opphold på begge sider av grensen. Av de ulvene som i løpet av et år har opphold i Norge, er det altså bare under halvparten som omfattes av norske bestandsmål og norsk rovviltpolitikk. Vi vet også at Rotna-flokken i Hedmark er en av de ynglende flokker i Norge, og hadde denne blitt definert som norsk hadde bestandsmålet vært nådd, og

forvaltningen ville blitt overført til den lokale rovvilt-nemnda i Hedmark.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen presisere bestandsmålet for ulv, slik at grenseflokker som har minst halve reviret sitt og tilbringer minst halvparten av tiden i Norge, inngår i det samlede bestandsmålet på tre årlige ynglinger og kommer inn under den ordinære norske rovviltforvaltningen.

1. februar 2006